

Solidair
Groningen & Drenthe

Rapportage
tweede projectjaar
GVA Groningen
September 2019
t/m augustus 2020

*“Ain volk van waaiing woorden,
maar deeg en trocun rondom”*

*Hoop is ergens voor werken
omdat het goed is,
niet omdat het kans van slagen heeft.*

*Hoop is niet hetzelfde als optimisme
evenmin de overtuiging
dat iets goed zal aflopen.*

*Wel de zekerheid dat iets zinvol is
afgezien van de afloop,
het resultaat.*

Uit een gedicht n.a.v. notities van Vaclav Havel

Spreuk op de omslag:
Uit 'Lopster toren', P.J. van Leeuwen, uitvoering Rooie Rinus en Pe Daalermmer.

Inhoudsopgave

1. Voorwoord.....	5
2. Inleiding	6
3. Een jaar als geen ander	7
4. De cijfers.....	12
5. Dit is wat we horen, meemaken en teruggeven	14
6. Methodische uitwerking.....	18
7. Uitbreiding van ons aanbod.....	21
Financiers.....	22

BOATBUS

wat is jouw verhaal?

Geestelijke

PR

Voorwoord

Voor u ligt de rapportage van een zoektocht door een bewogen land met een instabiele bodem: het aardbevingsgebied in Groningen. Het was een tocht vol ontmoetingen. Hoe kan geestelijke verzorging hier van betekenis zijn, naast alle andere vormen van begeleiding, zorg en hulpverlening die er al zijn?

Ook dit jaar trilde de grond, soms licht, soms ineens heel heftig, steeds opnieuw, aanhoudend, ondanks alle hoop dat de vermindering van de gaswinning het beven zou doen stoppen.

Ook dit jaar was er sprake van een hoge inzet in schadeherstel en versterking, met hoge verwachtingen.

En ook dit jaar bleek de werkelijkheid vele malen weerbarstiger dan onze stoutste dromen.

Ook dit jaar voelden vele bewoners zich bewoner van een wingewest, waar veel aan verdiend werd en wordt, terwijl de bewoners daar niet alleen geen vruchten van plukken, maar ook nog eens de schade van ondervinden. Niet alleen de schade aan de huizen, bedrijfspanden en de overige infrastructuur wordt gevoeld. Veel erger is het onvermogen van de betrokken partijen om op een heldere en zorgvuldige wijze met het nodige tempo en de nodige urgentie aan de oplossing van de problematiek te werken. Dit maakt dat vertrouwen steeds verder aangetast wordt, en dat cynisme, woede, teleurstelling, machteloosheid en wanhoop de bodem vormen waarop verder gebouwd moet worden. Dit richt cumulatief en steeds opnieuw schade aan.

GVA Groningen trok dit jaar langs de bewoners, op zoek naar manieren om hen te versterken in de opgave om overeind te blijven en door te gaan met leven, voor zichzelf en met elkaar.

Onze doelstelling is bescheiden. We zeggen niet dat we iets oplossen. We zijn er voor en met degenen die blijven wachten, hun schouders er onder blijven zetten, onderweg steeds opnieuw geconfronteerd worden met machteloosheid en frustratie en geregeld op zijn, niet meer kunnen. Dat doen we op het niveau van het leven zelf: hoe het zinvol te houden, hoe die zin te blijven ervaren, hoe het zelfvertrouwen en het vertrouwen in de ander en de gemeenschap, in het leven en de wereld overeind te houden. Tegen beter weten in.

We geven u cijfers, activiteiten en resultaten. Maar bovenal hopen we dat u dit rapport leest als een verzameling verhalen. Levensverhalen, zoals wij ze dagelijks horen.

Bijzonder hoe een contact tussen mensen tot stand komt.

De aanleiding is verdrietig en onaanvaardbaar klote.

En vervolgens is het weer plots rustig. Het is maandag en jij bent in aantocht.

(Uit een briefje van een van de bewoners)

2. Inleiding

Geestelijke Verzorging AARDBEVINGSGBIED GRONINGEN

Geestelijke Verzorging Aardbevingsgebied Groningen (vanaf nu afgekort met GVA) ging in 2018 van start met een gefaseerd projectplan met een doorlooptijd van 5 jaar, waarin het eerste jaar gericht was op het introduceren en inbedden van het werk in het aardbevingsgebied. Het tweede jaar luidt in september 2019 een tweede fase in, waarin GVA zich de volgende doelen stelt:

- Geestelijke verzorging in het aardbevingsgebied verder vormgeven en uitwerken.
- Geestelijke verzorging moet een vanzelfsprekend onderdeel worden van de ondersteuningsmogelijkheden die beschikbaar zijn voor de getroffen bewoners van het aardbevingsgebied.

We constateren dat het ons gelukt is om GVA verder vorm te geven en uit te werken. In dit verslag vind u hiervan een overzicht. GVA is echter nog geen vanzelfsprekend onderdeel geworden van de ondersteuningsmogelijkheden. Daar zullen we de komende jaren aan moeten blijven werken.

De volgorde van het verslag spreekt voor zich en behoeft geen verdere toelichting, maar voordat u verder leest maken we van gelegenheid gebruik om een aantal organisaties te noemen die de opstart van GVA mede mogelijk hebben gemaakt en nog steeds betrokken zijn in de projectgroep. De projectgroep wordt gevormd door het Humanistisch Verbond Groningen, de Protestantse Gemeente Groningen, het Bisdom Groningen-Leeuwarden, de Raad van kerken provincies Groningen en Drenthe en het Platform Kerk en Aardbeving. GVA is een project van Stichting Solidair Groningen & Drenthe. Deze stichting is penvoerder en maakt daarnaast deel uit van de projectgroep.

In dit verslag nemen we u mee op onze reis door het Groninger land en maken u deelgenoot van onze gesprekken met bewoners en hopen u iets te laten ervaren van de veerkracht en trots van de Groningers.

Namens GVA wensen we u veel leesplezier,

Gerard Agterkamp, Marjo van Bergen, Melissa Dales en Liebrecht Hellinga.

3. Een jaar als geen ander

Life is what happens to you while you were busy making other plans

John Lennon

Het tweede projectjaar dat startte op 1 september 2019 en is afgerond op 31 augustus 2020 stond in het teken van verankering en groei, maar kende zijn eigen voetangels en klemmen. Midden in het eerste projectjaar was onze geestelijk verzorger in de zuidelijke helft van het gebied uitgevallen. In de maanden rond de start van het tweede projectjaar versterkten twee tijdelijke krachten GVA met extra activiteiten gericht op het bekend maken van GVA bij bewoners en potentiële samenwerkingspartners in zorg-, welzijns- en bewonersorganisaties. Eind oktober startte onze nieuwe geestelijk verzorger. Begin maart, vlak voor de start van het evenementenseizoen in aardbevingsgebied, zorgde Corona voor een lockdown, waardoor de context waarin we aan het werk waren radicaal veranderde. Vooral alle geplande presentie-activiteiten kwamen te vervallen. Ook huisbezoeken en live-ontmoetingen met bewoners waren enige tijd onmogelijk.

Life is what happens to you while you were busy making other plans. Hier in het aardbevingsgebied geldt dat al jaren meer dan elders in Nederland, en dit jaar hadden ook wij er bij de uitvoering van onze plannen volop mee te maken. Een heroriëntatie op wat we met de beschikbare tijd en middelen in de veranderde context konden leverde een ander programma op dan we bij de start van het project voor ogen hadden. De doelstelling bleef overeind: ondersteunen van de betrokkenen in het Groninger aardbevingsgebied, bewoners, ondernemers, professionals, organisaties, op niveau van zin en levensperspectief.

September - oktober 2019: GVA maakt zichzelf zichtbaar en vindbaar

Deze periode stond in de noordelijke helft van het aardbevingsgebied, met name de gemeentes Loppersum en Hoogeland, in het teken van de verdere uitbouw en verankering van het werk van GVA. Het contactennetwerk dat opgebouwd werd in het eerste jaar werd verder uitgebouwd en versterkt. GV-er Melissa Dales werd steeds bekender en speelde in toenemende mate een rol in verschillende organisaties, initiatieven en bijeenkomsten rondom de gevolgen van de gaswinning. Er kwamen aanhouden verzoeken voor interviews, bijdragen aan onderzoek en mediaoptredens.

Dat leidde onder andere tot diverse workshops bij vrijwilligersorganisaties over herkennen van en omgaan met levensvragen. Verder werd er bijgedragen aan beleidsvorming en onderzoek, o.a. van De Nationale Ombudsman en de Commissie immateriële schade en de RUG.

In de zuidelijke helft, met name in de gemeenten Midden Groningen, Appingedam en Delfzijl, werkten de interim-GV-ers Violet Pot en Astrid Haan aan de opbouw van bekendheid en netwerk van GVA onder bewoners en professionals. Ze gingen veelvuldig met de Proatbus op stap en legden veel contacten. Eind oktober nam Marjo van Bergen het werk over van de interim-GV-ers. Met de komst van Marjo van Bergen werd extra kennis en ervaring op het gebied van extramurale GV toegevoegd.

November 2019 – februari 2020: richting geven aan verankering en groei

Voor het werk van GVA Groningen bestaat nog geen voorbeeld. Het is nog niet beschreven, onderzocht en getheoretiseerd. We staan letterlijk en figuurlijk met onze voeten in de klei, nergens platgetreden paden, geen handboek. Het vernieuwde team startte met het ontwikkelen van een werkmodel op basis van de ervaringen van het eerste jaar, toegesneden op de specifieke situatie in het aardbevingsgebied. Meer hierover is te lezen bij 'Methodische uitwerking'.

Wensenactie voor een nieuw decennium

23 december 2019 trokken we met de Proatbus, een wensboom en wenskaarten naar dorpspleinen om mensen te vragen wat hun wens voor het nieuwe decennium zou zijn. Een wens aan Groningen, haar Groningers en ook de wereld. Het leverde mooie gesprekken op over hoop, toekomst, tegenslag en trouw blijven aan jezelf. De wensboom werd gedurende de middag gevuld met tekst en tekening.

'In de eerste plaats veel haal en en zeeg'n en daarbij weinig of geen aardbevingen. En dat er spoedig oplossingen komen voor de opgelopen schade.'

'Dat het weer rustig wordt in Groningen en in mijn hoofd. Voor alle Groningers een vlotte en rechtvaardige schadeafhandeling.'

We ondersteunden de actie met het net opgerichte facebookaccount en een speciale pagina op onze website. Ook zetten we de vraag om wensen bewust uit in de rest van het land. Een deel van de wensen kwamen van mensen buiten Groningen, bestemd voor de Groningers.

Daarnaast bezochten we diverse bewonersbijeenkomsten, georganiseerd door grote en kleine eigen organisaties. In Loppersum en omgeving deden we aan straat- en supermarktpresentie, in Appingedam begonnen we een wekelijks luisterspreekuur in de bibliotheek.

Maart 2020 – augustus 2020: Coronacrisis en opnieuw live

Midden in het methodisch opzetten van het werk in de regio kwam er een virus langs.

Op de avond voor de aankondiging van de lockdown waren we aanwezig bij Boudel op Rieg, een grote bewonersbijeenkomst van het Gasberaad. Daarna was het werk zoals we dat gepland hadden van de ene op de andere dag onmogelijk geworden. We zochten naar mogelijkheden om ons presentiewerk vorm te blijven geven. Laagdrempelig contact werd beperkt tot die plaatsen waar mensen bleven komen. De supermarkt bijvoorbeeld, het semipermanent verblijf veld op de camping, in winkels. Het contact met bekenden werd intensiever, mensen raakten meer in isolement en vonden het fijn om hun verhaal kwijt te kunnen en hun zorgen op tafel te kunnen leggen. Corona en bevingsproblematiek versterkten elkaar, zeker in het begin.

Inzet op digitale presentie

De opbouw van meer digitale aanwezigheid, die eerder gepland was, is versneld doorgezet. Zichtbaar vooral in grotere activiteit op Facebook – daar waar ook de grote bewonersorganisaties actief zijn en dus

veel uitwisseling plaatsvindt rondom de bevingen. Daar hebben we geregeld in geparticipeerd. Er kwamen via facebook en LinkedIn nieuwe aanvragen binnen, waardoor de begeleidingsaantallen groeiden. Instanties waren minder goed bereikbaar, hulpverlening werkte voornamelijk vanuit huis en mensen waren meer op zoek naar contact. Achter de schermen werkten we hard aan vernieuwing van de website van GVA, deze moet een verlengstuk worden van ons werk. De website vordert, we verwachten in de loop van oktober 2020 online te gaan.

Opnieuw live

Na verloop van tijd werd er langzaam meer mogelijk. In de nazomer werd bijvoorbeeld aanwezigheid bij koffie ochtenden in het dorps huis in Loppersum weer mogelijk. Met enige regelmaat hebben we de Proatbus meegenomen voor een rit door het gebied, niet zozeer als gespreks- of ontmoetingsplaats, maar als rijdend teken van onze aanwezigheid en beschikbaarheid in het gebied.

Een grote activiteit waar we met Proatbus aan deelnamen, was de Lopperzummerdoedag.

Bij een aantal mensen werden de woede, frustratie en machteloosheid in de lockdown niet meer te hanteren. Er meldden zich een aantal bewoners die in crisis geraakt waren, mentaal, emotioneel, existentieel. Er volgden Intensieve begeleidingstrajecten, waar deels telefonisch en deels live hoogfrequent contact was, tot meerdere contacten per week. We werkten daar onder andere aan het houdbaar houden van de situatie, het voorzien in een uitlaatklep voor hoog oplopende spanningen en emoties, het periodiek even terugvinden van rust, onder andere door het gebeuren in groter verband van het eigen leven en de eigen levensweg te bekijken en er zo even afstand van te kunnen nemen. In de loop van de zomermaanden keerde langzaam de rust weer en nam het aantal crisisinterventies weer af.

Thuis werken.... een gloeiend telefoon-oor.

Vandaag meldden zich alweer 2 Groningers met een crisisverhaal. Geen wonder. Corona houdt ons aan huis gekluisterd, de wereld is nog onzekerder geworden en het hele bevingsgebeuren lijkt nog verder in de vertraging weg te zakken. Zucht.

Wat betekenen je op zo een moment. Misschien dit: een keer het hele verhaal kunnen vertellen, kunnen zien hoe het in je leven past, weten waar het je raakt. Vreemd toch, dat dat helpt.

Maar dat doet het wel

Facebook, 24 april, 215 maal bekeken.

4. De cijfers

Achter elk contact schuilt een verhaal, over de context, over de aanwezigen, over de intensiteit en wat er op tafel kwam. Over wat er niet werd gezegd, maar wel voelbaar was. De cumulatieve gegevens vertellen weinig over de verhalen van bewoners en professionals die we begeleid hebben, over ons eigen handelen en wat we zoal tegenkwamen in het werkveld, maar het geeft iets weer van de diversiteit en de kwantiteit van ons werk.

Overzicht activiteitsoorten, omvang en bereik	aantal	bereik
Presentiecontacten	450	450
Bezoek bijeenkomsten live	10	115
Digitaal	4	48
GVA in de media	7	20 à 30.000
Medewerking aan onderzoek en beleid	6	
Presentaties in teams	10	50
Begeleidingsgesprekken	181	100
1e gesprekken	59	
Vervolggesprekken	162	
Netwerkcontacten	80	
Bereik Facebook		3300
Bereik website		721

Melissa Dales
geestelijk verzorger aardbevingsgebied

5. Dit is wat we horen, meemaken en teruggeven

Mensen in het bevingingsgebied gaan vaak gebukt onder het gebrek aan erkenning, onder het gevoel niet gehoord, niet gezien te worden. Niet door professionals in de bevingingsinfrastructuur, niet door hulpverleners, niet door de eigen lokale overheid, en al helemaal niet door de landelijke overheid of de bevolking van de rest van het land. Een reactie die overigens kenmerkend is voor mensen die getraumatiseerd zijn in het algemeen: het gevoel hebben iets mee te maken dat niemand kan begrijpen, en dat dus ook niet begrepen wordt. Dat leidt tot het verlies van eerder zinvol contact, van taal om te spreken over wat je bezighoudt, van het kunnen delen van wat de schade echt betekent in het eigen leven.

We ervaren in ons werk een appel om het verhaal 'terug te vertellen'. Het opnieuw vertellen, in woorden die passen en de diepte van de schade recht doen, zowel voor de mensen die het betreft zelf, als voor al die anderen die wat verder weg zijn, zodat in de Nederlandse samenleving het geluid van wat hier in Groningen gebeurt beter hoorbaar wordt.

Veel contacten komen via-via binnen, via mond-tot-mond-reclame, of op basis van 'toevallige' contacten in de openbaarheid van de samenleving. Presentie is dus een belangrijk middel om met mensen die ons nodig hebben in contact te komen. In onze contacten tot op heden bevinden zich veel zorgmijders, of mensen die al van alles op het gebied van zorg geprobeerd hebben, maar daar niet vinden wat zij zoeken. Vaak vinden ze dat bij ons wel.

Ja, toen moest ik naar zo een psycholoog. Maar ach, weet je. Ik wil gewoon met iemand praten, iemand die belangstelling heeft voor wat er met me gebeurt. Al die psychologen, maar niemand die er gewoon voor gaat zitten en luistert.

Wantrouwen

Er is veel onderling wantrouwen. Het weefsel van de Groningse samenleving scheurt her en der onder druk van de afhandeling van de bevingsschade en versterkingsoperaties. We horen daar hartverscheurende verhalen over. Zingeving is geen individuele opgave, zin geven doe je in gesprek en contact met anderen, maar in het bevingingsgebied gebeurt het in de context van verstoorde onderlinge relaties. Schuld, schaamte, jaloezie, vermijding en conflict zijn aan de orde van de dag. We moeten dus voorbij de individuele één-op-één contacten als de zinervaring weer beschikbaar moet worden.

‘Waarom is het die van de overkant wel gelukt om sloop nieuwbouw te krijgen en moeten wij nog steeds wachten op het verstekingsrapport? Zou je iets hebben kunnen regelen? En bij wie dan?’

‘Ik woon nu in een versterkt huis en ben daar erg blij mee, maar ik durf mijn buren bijna niet aan te kijken als ik over straat loop. Dan zie ik ze kijken voor mijn gevoel. Ik weet dat zij nog lang niet zover zijn en ik schaam me haast dat wij wel al aan de beurt zijn geweest’

‘Sinds ik op de bijeenkomst mijn mond open getrokken heb zijn er buren die me niet meer groeten. Echt. Als ik eraan kom draait ze haar hoofd om.’

Verlies

Er zijn veel verliezen te betreuren in aardbevingsland: huizen, relaties, dromen, vriendschappen, buren en buurt, werk, vertrouwen en geloof, en nog een veelvoud aan andere zaken. Kunnen mensen opnieuw de moed vinden zich te hechten, aan wat niet verloren is gegaan of nieuw gebouwd kan worden? Hoe dan? Rituelen kunnen een manier zijn om het rouwen en opnieuw durven starten te ondersteunen.

‘Dit huis, weet je hoelang het er al staat? Het heeft geschiedenis, en zo een nieuw huis.... En straks is dit allemaal weg. Dan is de ziel eruit.’

‘Mijn kinderen zijn nu het huis uit aan het gaan. Straks is het misschien weer OK met het huis, maar hun jeugd, de zorgeloosheid en de vrijheid van de puberteit, ach. Die jaren, die ontwikkeling kan ik ze nooit meer teruggeven. Ze hebben hier constant tussen ouders met zorgen gezeten. En we waren niet altijd aardig tegen elkaar.’

‘De buurt is de buurt niet meer’.

‘We konden altijd prima met elkaar opschieten, maar sinds dat gedoe met de inrichting van de nieuwe woningen is er alleen maar kift’

‘Mijn dochter komt hier minder vaak, ze vind het niet meer gezellig; het gaat ook maar steeds over die bevingen en het huis’

Werkers in het bevingsgebied

Ook professionals zijn de dupe van de bevingsproblematiek. Alleen al de doorloopsnelheid van de diverse begeleidende professionals en het hoge percentage uitval laat dat zien. In onze contacten met professionals komen we het zelf ook tegen. Soms gaat het om privéschade door de bevingen, soms gaan professionals gebukt onder machteloosheid en wanhoop tegenover het grote trage mensen vermorzelende systeem waarbinnen zij aan het werk zijn. GVA is er ook voor professionals en we helpen hen bij het vergroten van hun eigen weerbaarheid en ontvankelijkheid als het gaat om de diepgevoelde schade aan de levens van de mensen in het gebied. Om daar bij overeind te blijven. Of het nu om hun clientcontacten gaat, om collegiale contacten, of om hun eigen leven.

Gemeenschapsverhalen

Er is in Groningen een traditie van gemeenschapsverhalen, verhalen over het dorp, de provincie, de mensen en gebeurtenissen. Verhalen verbinden en maken identiteit. We hebben gemerkt hoe belangrijk het voor bewoners is geworden dat wij de verhalen die we horen verder brengen. We bieden erkenning en herkenning wanneer we in de media benoemen wat we horen en dit teruggeven aan de gemeenschap. We bieden verbinding wanneer mensen zich gehoord en gezien voelen doordat ook hun verhaal en geluid mag klinken. Door te luisteren, te verzamelen en te vertellen dragen we bij aan de gemeenschapscultuur en versterken we hen die zelf de energie niet (meer) hebben om hun verhaal te delen. De optredens bij RTV Noord brachten ons een groot bereik. Ze zorgen iedere keer weer voor een toestroom van mensen op Facebook, LinkedIn en via de mail.

Dit zijn de belangrijkste thema's

Thema's in gesprek:	Achterliggende waarden
Verlies van huis en thuis	geborgenheid en veiligheid
Verlies van buurt en sociale cohesie	verbondenheid, schuld, schaamte, eenzaamheid
Beschadigd vertrouwen in instanties, anderen, de wereld, het leven	vertrouwen op de rechtvaardige ordening van het leven. Houvast. Ertoe doen in de ogen van de ander. zich verhouden tot het kwaad in wereld en mens
Gevoelens van angst, boosheid, frustratie die een plek moeten krijgen	controle en regie over het eigen leven, veiligheid in de eigen persoonlijkheid en het eigen leven.
Trots op het 'Groningerschap'	eigen identiteit, zelfrespect, verbondenheid, gemeenschap
Hoop voor de toekomst	perspectief, een zingevend doel om naar toe te leven.

6. Methodische uitwerking

Op basis van onze ervaringen besloten we in het tweede jaar de nadruk meer op presentie en gemeenschapsverhalen te leggen. Dit sluit nauwer aan bij de beleving en behoefte van de bewoners, zoals we die in de eerste projectfase hebben ervaren. We gaan er van uit dat dit op termijn ook gaat leiden tot een toename van verwijzingen, naarmate ook professionals vaker via media, presentiecontacten en mond-tot-mond-verhalen van bewoners met ons te maken krijgen. We ontwikkelden op basis van onze ervaringen en activiteiten een model met 4 lagen van GV-werk. Dit model wordt telkens uitgetoetst en getoetst aan de praktijk.

Presentie: laagdrempelig aanwezig zijn in het gebied, daar waar mensen ons en elkaar kunnen zien, vinden, ontmoeten, waar ruimte is voor een ongedwongen gesprekje.

Begeleidingswerk. Een op een, maar ook in groepen, en waar nodig ondersteund met een passend klein of groter ritueel.

Ondersteuning van professionals, via consultatie, in samenwerkingscontacten en in de vorm van deskundigheidsbevordering

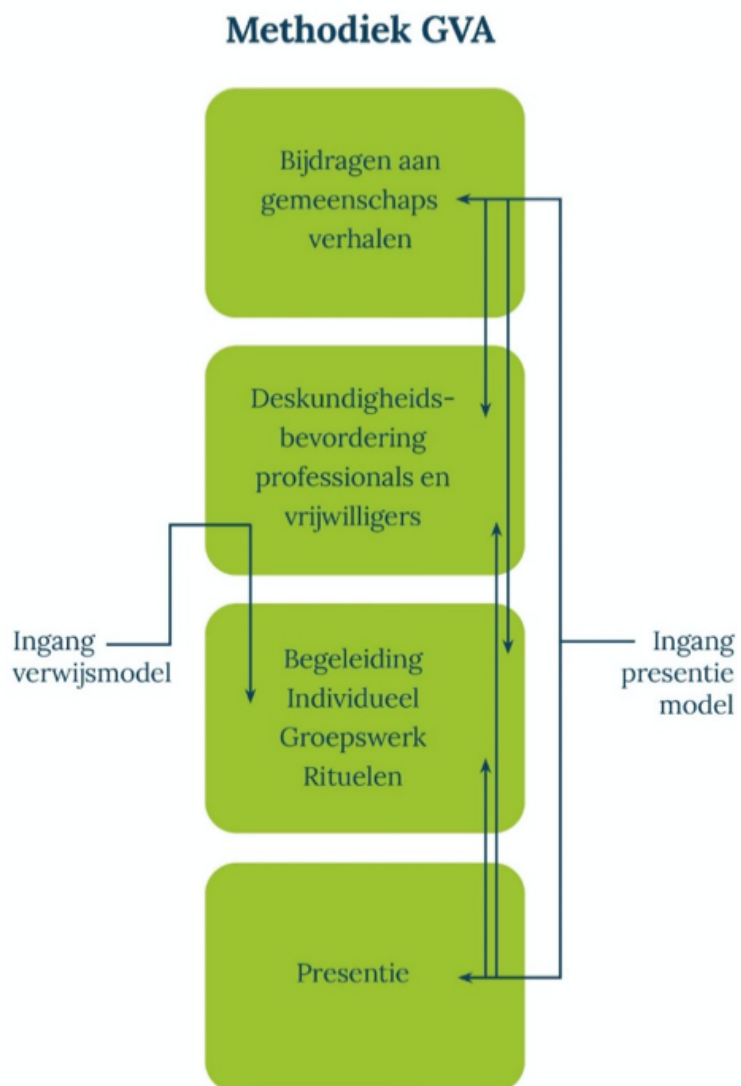
Terugvertellen van de verhalen die we horen, in een algemene vorm. Bijvoorbeeld in de media, sociale media, op bijeenkomsten en in andere contacten. Zo breed mogelijk. (zie figuur 1)

De lagen van het model hebben allen op zich een intrinsieke waarde voor degenen die bereikt worden. De lagen hangen echter ook samen en beïnvloeden elkaar. Hoe meer we op alle niveaus bijdragen, hoe meer het effect op elk niveau versterkt wordt en hoe leefbaarder het leven van Groningers wordt. Uiteindelijk ligt daar onze doelstelling. Uiteindelijk hopen we dat het verhaal over het verlies van perspectief en zin, en hopelijk ook het herwinnen daarvan, onlosmakelijk en vanzelfsprekend opgenomen wordt in het verhaal over het aardbevingsgebied. Omdat dat helpt.

Daarbij zijn 2 ingangen mogelijk: de ene is indirect, via verwijzing door professionals. Daarbij richt je je als GV-er in eerste instantie op de professionals, om zo een verwijzersnetwerk te ontwikkelen en zo toegang tot bewoners te krijgen. De andere is breder, en werkt vooral via presentie. Op basis daarvan kunnen we wat bewoners ons laten zien van hoe de bevingsschade mensenlevens raakt omzetten in een overkoepelende verhaal daarover, en dat opnieuw breed delen, in de vorm van gemeenschapsverhalen.

figuur 1: Methodiek GVA

7. Uitbreiding van ons aanbod

Het gebied is groot en extra inzet en aanbod is dan ook zeer welkom, zodat het vele werk dat er ligt gedaan kan worden. De uitbreiding van ons aanbod sluit aan wat we aan behoeftes bij bewoners en bij professionals opmerkten. We hebben ingezet op een contactpersoon kerken, groepswerk, rituelen en intensive samenwerking met het sociaal team van de gemeente Het Hogeland. Daarnaast wordt een derde geestelijk verzorger toegevoegd aan ons team. Zijn naam is Martijn van Loon.

Contactpersoon kerken

Samen met het Platform Kerk en Aardbeving stelden we in maart 2020 een Contactpersoon Kerken aan om de kerken in de regio te ondersteunen bij het vinden van eigen rol en activiteiten rondom de gevolgen van de gaswinning. Er is een gespreksronde gehouden met predikanten en pastores in de regio, op basis waarvan begin september een ontmoetingsdag georganiseerd is over Samenlevingspastoraat en afstemming met het werk van de geestelijk verzorgers.

Afscheidsrituelen

Ook de samenwerking rondom ritueelbegeleiding kreeg vorm. We werken hierin samen met Harm Brouwer die vanaf september 2020 ons team komt versterken. Vanaf augustus zijn we actief in gesprek met bewoners over hoe op maat gemaakte rituelen aansluiten op de beleving en behoefte van bewoners. We richten ons daarbij in eerste instantie op bewoners die hun 'thuis' moeten verplaatsen, tijdelijk of permanent.

Groepswerk

We bereiden een pilot voor om groepswerk te starten met als titel 'elkaar versterken'. We werken hierin samen met Psychosyntheticus, Tineke Nieboer. Zij draaide eerder succesvolle groepen rondom aardbevingsproblematiek, waarin bewoners elkaar ondersteunden in het leven in dit gebied. Het komende projectjaar gaan we dit opzetten en uitbouwen.

Pilot Sociaal Team

Na de zomer starten we met een pilot in de gemeente Het Hogeland. In deze pilot gaan we nauw samenwerken met het Sociaal Team. Doel is om de integratie van GVA met de lokale zorgstructuur te verbeteren en van elkaar te leren. We willen graag meer samenwerking en verbinding tussen zorgprofessionals en op deze manier beter zicht krijgen op ieders expertise, waardoor de bewoners sneller en beter geholpen kunnen worden. Dit gebeurt door het bespreken van casuïstiek. Deze pilot kwam tot stand door een intensief voortraject waar de tafel 'Sociaal en Gezondheid' bij betrokken was.

8. Financiers

GVA wordt gedragen door een groot aantal lokale organisaties zoals GBB, Gasberaad, hulpverleningsorganisaties, kerken, humanistisch verbond en diverse financiers. Zonder de inzet van deze organisaties, fondsen, donateurs en ministeries had GVA niet bestaan. We zijn dan ook zeer erkentelijk voor de bijdrage en inzet van alle betrokkenen.

- Coll van Diakenen PKN Groningen
- Algemene Doopsgezinden sociëteit
- Konferentie Nederlandse Religieuzen
- Maatschappij van Welstand
- Stichting Rotterdam
- Ministerie van EZK
- Platform Kerk en Aardbeving
- Groninger Studentenplatform voor Levensbeschouwing
- Bijdragen van diverse collectes en donateurs
- Eigen bijdrage Solidair Groningen & Drenthe

Een financieel overzicht is op te vragen bij de projectleider Gerard Agterkamp.

**Protestantse
Kerk**

ALGEMENE DOOPSGEZINDE SOCIËTEIT NEDERLAND

Konferentie
Nederlandse
Religieuzen
knr

STICHTING
ROTTERDAM

Ministerie van Economische Zaken
en Klimaat

GSp

Loppersum, 13 augustus 2020, tijdens de afgelaste speelweek

'Het aantal Corona-gevallen zwelt aan, nu ook in de provincie Groningen. Wat kan wel?

Lopper Zummer Doe dag, Voor de Lopster kids even toch nog wat leuks, voor ons toch nog een gelegenheid om met de Proatbus ergens te zijn waar onze mensen ook zijn. Een welkome kans na alle telefonisch contact, tuinbezoeken en wandelingen. Opdracht voor ons: doe iets leuks met de kids, een beetje technisch. Wat maak je daar nou van als Geestelijk Verzorger in het aardbevingsgebied? Wij verzonnen de volgende opdracht: Hoe kan je bouwen op instabiele bodem?

We kwamen aan met 5 drilpuddingen, een blokkendoos, karton en vooral heel veel vrieskoud water, citroen en munt. Drilpuddingen (als fundament), daarbovenop een laagje strokarton, en dan bouwen. Lukt je dat? Hoe hoog kom je?

Volwassenen gingen voorzichtig aan de slag, en kwamen er al snel achter dat het dus eigenlijk onbegonnen werk is. En vies plakkerig, omdat de drilpudding ook nog smelt van de hitte. Kinderen hebben daar minder moeite mee! Ze werkten ingespannen en creatief!

Hun aandachtspunten voor iedereen die wil bouwen op instabiele bodem:

- Zorg voor evenwicht.
- Werk samen.
- Vraag hulp en accepteer die ook.
- Ondersteun daar waar het draagvlak in dreigt te zakken.
- Gebruik zoete drilpudding om de boel aan elkaar te plakken.
- Maak er een spelletje van.
- Als in de hoogte bouwen niet lukt, bouw dan in de breedte.
- Als het niet direct lukt, spreek je met je moeder af dat je een snoepje uit het schaalpje mag pakken als je tot 4 bouwlagen komt, geeft direct nieuwe energie.
- En als je klaar bent, maak er dan een lekkere plakkerige slijmerige bende van, feestje!
- Mocht je vies zijn daarna, ga dan heerlijk onder de koude sproeier staan.
- En voor iedereen die het warm heeft: heel veel lekker helder water met citroen en munt!

Website bericht, 14 augustus

